РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

До 25-ї річниці факультету іноземної філології Рівненського державного гуманітарного університету

PHILOLOGY

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Студентський науковий вісник

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Студентський науковий вісник

Рівне – 2017

УДК 80.4
А 43
ББК 80

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології: Студентський науковий вісник. – Рівне: РДГУ, 2017. – 275 с.

Редакційна колегія:
Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;
Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;
Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:
Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:
Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Затверджено вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 12 від 29.12.2016.).

Науковий керівник: докт. філол. наук, проф. кафедри романо-германської філології РДГУ Деменчук Олег Володимирович

Сологуб А.М.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

ДО ПИТАННЯ ПРО МОВНУ КАРТИНУ СВІТУ

Національно-культурологічна парадигма в дослідженні мови і мовлення все більше привертає інтерес вчених-лінгвістів. Сучасні наукові дослідження лежать у межах дослідження мовних картин світу і зосереджені на вивченні стереотипів (Є.Бартмінський, С.Г.Воркачов, В.І. Карасик, Ю.М. Караулов, І.В. Кононова, В.Ліппман,), її лінгвокультурологічних аспектів (В.В.Воробйов, В.О. Маслова), теорії комунікації (Л.В.Губерський, О.В.Зернецька, В.Ф.Іванов, А.З.Москаленко, Г.Г.Почепцов) як найбільш репрезентативних рівнів мови.

Безперечно, на сьогоднішній день мовна картина світу як концептуальне відображення національного менталітету є одним із найбільш актуальних і перспективних напрямків наукових досліджень не тільки в області гуманітарного знання в цілому, а й у галузі лінгвістики як окремої дисципліни. Мовні і мовленнєві прояви національної ідентичності конкретного етносу, відображення національних стереотипів у мовній картині кожного народу все частіше стають об’єктом спеціального лінгвістичного аналізу з огляду на те, що дискурс є універсальним, по суті, за змістом й ідіоетнічним за формою (Н.Д.Арутюнова, А.Вежбіцька, Є.М.Верещагін, Г.В.Єлізарова, В.І.Карасик, О.А.Леонович, В.Н.Телія, Н.М.Фірсова та ін.). Проте сьогодні у лінгвістиці недостатньо висвітлені корелятивні зв’язки між картиною світу, функціонуванням етнічних стереотипів та відбиттям цих стереотипів у мові та мовленні.

Відповідно метою статті є встановлення й аналіз процесів формування національної світоглядності та дослідження питання, як в рамках мовної парадигми відбувається осмислення картини світу певного етносу, що знаходить своє відображення у національному менталітеті.

Протягом усього існування людства філософи, вчені, письменники намагалися дати визначення довколишньому світу.

Так, Луї де Ламартін казав, що світ – це книга, сторінки якої відкриваються нам з кожним кроком [7], а Леонід Сухоруков писав, що увесь світ складається із граней. І чим більше їх, тим більш філігранними вони нам видаються [11].

Не викликає заперечень той факт, що естетичне бачення світу в кожного народу своє, на нього впливають різні фактори, зокрема: географічне положення регіону, клімат, місцеві традиції, спосіб життя. Крім того, кожному відрізку історичного часу також відповідає певна картина світу.

Під картиною світу, на нашу думку, слід розуміти цілісний глобальний образ світу, який є результатом всієї духовної активності людини; тобто картина світу як глобальний образ світу виникає у людини в ході всіх її контактів зі світом [7, 19-20]. Крім того, мовна картина світу є часткою опосередкованої мовою концептуальної картини світу.

Слід зазначити, що поняття картини світу (в тому числі й мовної) базується на вивченні уявлень людини про світ. Якщо світ – це взаємодія людини та навколишнього світу, то картина світу – «це результат переосмислення інформації про навколишній світ та людину…» [5, 69] (в тісній взаємодії знову ж таки з людиною). Людина не схильна помічати ті явища та речі, які знаходяться поза її уявленням про світ. Нам здається, що ми описуємо світ та об’єкти, які знаходяться в ньому, в той час як ми фактично описуємо наше відчуття, наше сприйняття світу. Це змушує вчених сумніватися у самій вірогідності існування можливості описати світ таким, яким він є.

Кожна окрема картина світу має дуже складну будову й виконує найрізноманітніші функції, проте спільною рисою для всіх картин світу є їх знаковий характер. Знаком виступає мова, а особливості форм існування мови зумовлюють і відображають своєрідність мовних картин світу, які є основними структурними елементами картини світу [5, 25].

Про мовну картину світу писав ще В.Гумбольдт, який вважав, що «різні мови є для нації органами її оригінального мислення і сприйняття» [4, 253]. На його думку, кожен народ по-своєму сприймає багатоманітність світу і по-своєму називає окремі фрагменти світу, а своєрідність створеної ним картини світу визначається тим, що в ній виражається індивідуальний, груповий та національний вербальний та невербальний досвід.

Схожий філософський підхід був і у М.Хайдегера. Він писав, що картина світу – це не картина, що зображує світ, а світ, який сприймається як картина. Між картиною світу як відображенням реального світу та мовною картиною світу як фіксацією цього відображення, на його думку, існують складні відносини [10].

Сучасні дослідники більше звертають увагу не на філософське, а на наукове осмислення мовної картини світу. Досить широко це питання розглядає лінгвістика. З точки зору дослідниці А.Вежбицької, національно-культурна специфіка ментальності та характер етносу знаходить своє вираження не лише на лексико-семантичному, а й на морфологічному та синтаксичному рівнях мовної структури [1, 43]. Такої ж точки зору дотримується і В. М. Телія, яка вважає, що мовна картина світу створюється не лише засобами конкретної лексики та опредмечуванням процесуальних значень, але й «…використанням синтаксичних конструкцій, які первісно відображають відношення між елементами дійсності, що сприймається предметно…» [9]. Отже, мова моделює специфічні риси національного світосприйняття і національного складу мислення на всіх своїх рівнях.

З огляду на широке розуміння змісту поняття «мовна картина світу» його визначення слід звести до вужчого концепту «національно-мовна картина світу», що є вираженим засобами певної мови світовідчуттям і світорозумінням певного етносу, вербалізованою інтерпретацією мовним соціумом навколишнього світу і себе самого в цьому світі [3, 23]. Так, І.А.Чернишенко пише, що «національна мовна картина світу – це зафіксоване в лексиці відповідної мови специфічне бачення реального світу й усього, що привноситься в нього людською свідомістю» [11].

Очевидно, що дві національні культури ніколи не співпадають повністю, оскільки кожна з них складається з національних та інтернаціональних елементів. Картина світу, яку визначають як цілісний глобальний образ світу, що є результатом всієї духовної активності людини, у представників різних культур, як правило, також не співпадає.

У якості основних компонентів культури, що мають національно-специфічне забарвлення, можна виділити: традиції (або сталі елементи культури), а також звичаї і обряди; побутову культуру, тісно пов’язану з традиціями; повсякденну поведінку (звички представників якоїсь культури, прийняті в якомусь соціумі норми спілкування), а також пов’язані з ним мімічний та пантомімічний (кінесичний) коди, що використовуються носіями певної лінгвокультурної спільноти; «національні картини світу», що відбивають специфіку сприйняття навколишнього світу, національні особливості мислення представників тієї або іншої культури; художню культуру, що відбиває культурні традиції того або іншого етносу .

Слід зазначити, що картина світу, яка оточує етнічну спільноту, не лише відбивається у мові, вона формує мову та її носія, а також визначає особливості мовлення її носіїв. Очевидно, що специфічними рисами володіє і сам представник національної мови та культури, саме тому у міжкультурному спілкуванні необхідно ураховувати особливості національного характеру комунікантів, специфіку їх емоційного складу, національно-специфічні особливості мислення.

Існує така кількість мовних картин світу, скільки існує мов, кожна з яких відображає унікальний результат багатовікової роботи етнічної свідомості над осмисленням буттям людини. Неповторність кожної мовної картини світу стає очевидною лише на фоні інших, тому їхнє зіставлення й аналіз універсальних компонентів викликає неабиякий науковий інтерес.

Якщо людина володіє двома чи більше мовами, то виділяють первинну і вторинну мовні картини світу. Вторинна картину світу формується у процесі оволодіння іноземною мовою, а

разом і культурою. Це навіть більше картина, яку створює мова, аніж картина світу, яку вона віддзеркалює. Розмаїтість мов відображає розмаїтість світу, кожна нова картина висвітлює нові й затінює старі грані [2, 84-85].

Таким чином, кожна мовна картина світу виражає когнітивні, культурні і національні особливості народу. Прислів'я і приказки також несуть в собі інформацію про той чи інший етнос та його погляди на світ. Саме тому, часто мовна картина світу має близький зв'язок з пареміологічною картиною світу. Якщо мовна картина світу – це світобачення, закріплене в мові, то пареміологічна картина світу – це світобачення, яке ми виявляємо при аналізі пареміологічного фонду того чи іншого етносу. Дослідження прислів'їв та приказок дають можливість досліджувати стереотипи та символи, характерні для окремої мови, а отже, і для окремого народу. З іншого боку, паремії утворюють завершену частину мовної системи, яка дає можливість реконструювати необхідний фрагмент мовної картини світу і точно описати погляди на світ, адже реконструкція мовної картини світу загалом через свою комплікативність є майже неможливою. Слід зауважити, що пареміологічна картина світу може відображати в собі незмінні особливості національного характеру.

Важливо зазначити, що безпосереднім свідченням взаємозв'язку національних особливостей конкретних народів з їх пареміологічним фондом є, як не дивно, проблеми перекладу паремій цього народу на інші мови. Відсутність фразеологічних еквівалентів під час перекладу підкреслює національну специфіку та неабияку національну цінність цих фразеологізмів, адже «між характером фразеології певного народу і культурно-історичними особливостями його розвитку встановлюється відношення одностороннього взаємозв'язку та взаємообумовленості», підкреслював Л.І.Ройзензон [8, 13].

Невід'ємним компонентом мовної картини світу є етнічний стереотип. Феномен стереотипності загалом властивий ледь не кожному виду діяльності, і саме тому розглядається різними дисциплінами, зокрема соціологією, політологією, культурологією, етнографією, психологією, лінгвістикою та ін. Дослідження об'єкту з його різних граней накладає свою специфіку на його термінологічне визначення. Саме тому поняття «стереотип» поділяється на ряд спеціалізованих у певних сферах понять, які, в свою чергу, виступають такими термінами: соціальний стереотип, політичний стереотип, ментальний, мисленнєвий, поведінковий, культурний, етнічний, етнокультурний, гендерний, мовний або лінгвістичний, комунікативний і т.д. Проте кожен із цих типів стереотипу має різні аспекти наукового аналізу. Один і той же стереотип можна охарактеризувати і як соціальний, і як лінгвістичний. Для прикладу можна навести етнічний стереотип, котрий, в свою чергу, є різновидом соціального стереотипу, як такого, що несе в собі ментальні стереотипи, реалізовує себе в нормах та правилах поведінки та спілкування.

Отже, підсумовуючи сказане вище, можна зробити наступний висновок. Картина світу, у першу чергу, відображає національні особливості окремих народів, а саме – когнітивні, культурні і національні особливості народу. Під впливом культурного оточення у людини формується уявлення про світ в якому вона живе.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вежбицкая А. Язык. Культура. Познание / А.Вежбицкая. – М.: Русские словари, 1996. – 412 с.
2. Воробйова І.А. Основи лінгвокраїнознавства:навчальний посібник / І.А.Воробйова. – К.: Видавничий Дім «Слово», 2014. – 272 с.
3. Голубовська І.О. Етноспецифічні константи мовної свідомості: автореф. дис… д-ра філол. наук: 10.02.15 / І.О.Голубовська : Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. – К., 2004. – 38 с.
4. Гумбольдт В. Язык и философия культуры / В.Гумбольдт. – М.: Прогресс, 1985. – 451 с.
5. Мосунов Е.Л. Язык и картина мира: автореф. дис. канд. филос. наук: спец. 09.00.01 / Е.Л.Мосунов. – Магнитогорск, 2007. – 25 с.

6. Постовалова В.И. Картина мира в жизнедеятельности человека / В.И.Постовалова // Роль человеческого фактора в языке. Язык и картина мира. – М., 1988. – С. 8-69.

7. Рабинович Г. А. де Ламартин / Г.Рабинович // Писатели Франции. – М. – Просвещение, 1964. – 696 с.

8. Ройзензон Л.И. Фразеология и страноведение / Л.И.Ройзензон // Бюллетень по фразеологии № 1. – Новая серия. – Вып. 234. – Самарканд, 1972. – С.19-27.

9. Телия В.Н. Роль образных средств языка в культурно-национальной окраске миропонимания / В.Н.Телия // Этнопсихолингвистические аспекты преподавания иностранных языков. – М., 1996. – С. 82-89.

10. Хайдеггер М. Путь к языку / М. Хайдеггер // Время и бытие. – М., 1993. – С.7-8.

11. Чернишенко І.А. Фактори формування національних мовних картин світу / І.А.Чернишенко // Вісник Житомирського держ. ун-ту ім. І. Франка. – 2007. – Вип. 32. – С.158-162.

12. Sukhorukov L.S. All About Everything. 400 aphorisms of a lifetime / L.S.Sukhorukov – United Kingdom: Brighton, PenPress Publishers, 2005.

Науковий керівник: канд. психол. наук, доц. кафедри практики англійської мови РДГУ Бігунова Світозара Анатоліївна

Соцький О.І.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА

Інтенсивний розвиток фентезі в останнє десятиліття XX століття і на початку нового XXI століття привело до розширення і ускладнення його жанрової системи, тематичного та образного діапазону. При цьому літературний потік романічної прози в жанрі фентезі сприймається як масова розважальна або поп-література, яка, часто небезпідставно, визначається як низька і протиставляється літературі високій. Проте, серед числа белетристики в різний час виділяються екземпляри, які по праву займають місце поруч з класичними виданнями.

Джордж Мартін – сучасний американський письменник-фантаст, сценарист, продюсер і редактор, лауреат багатьох літературних премій. У 1970-1980-ті роки здобув популярність завдяки розповідям і повістям в жанрі наукової фантастики, літератури жахів і фентезі. У 1991 році Мартін почав роботу над багатотомною сагою в жанрі фентезі – циклом романів «Пісня льоду і полум'я». У цей час письменник продовжував працювати на телебаченні, тому писав першу книгу уривками, у вільний від основної роботи час. Перший роман циклу «Гра престолів» вийшов в 1996 році. Також він екранізований компанією HBO у вигляді популярного телесеріалу «Гра престолів». Ці книги дали підстави літературним критикам називати Мартіна «американським Толкіном». У 2011 році журнал Time включив Джорджа Мартіна до свого списку найвпливовіших людей у світі [4].

Одна з головних сюжетних ліній епопеї – боротьба знатних родів за Залізний Трон Вестерос, тобто титул короля і влада над всією державою. У різних розділах події представлені з точки зору різних персонажів з ворогуючих угруповань. Основні діючі сили – три могутніх сімейства: Старки, Баратеони і Ланністери та дівчина Дейенеріс з роду Таргарієнів. Проте існує безліч сил, що так чи інакше втягнуто у конфлікт [6]. Мартін створює широкомасштабне оповідання, що описує загибель середньовічного феодального суспільства під тиском внутрішніх протиріч, звертаючи особливу увагу на соціальні взаємини всередині дворянських будинків, і тому вводить в розповідь велику кількість власних імен.

ЗМІСТ

Секція 1. Фонетична, лексична та граматична системи мови і методи їх досліджень..4

Абділлаєва Є.І. ЯВИЩЕ ПРЕФІКСАЦІЇ В СФЕРІ НІМЕЦЬКОГО ДІЄСЛОВА.....4

Авдєєв О.В. АБРЕВІАЦІЯ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ 6

Барничко М.В. КЛАСИФІКАЦІЯ ТЕРМІНІВ В АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТАХ З ПРОБЛЕМ КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ 12

Васильків Л.С. УСТАЛЕНІ ПОРІВНЯННЯ В СИСТЕМІ ФРАЗЕОЛОГІЇ: ПОНЯТТЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНОГО ПОРІВНЯННЯ, ЙОГО КАТЕГОРІАЛЬНІ ОЗНАКИ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ.....15

Вінничук В.П. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДСТАВИ СПІВВІДНОШЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ТА ІДІОМАТИКИ.....19

Вірт О.М. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ЗАСОБАМИ АНГЛІЙСЬКОЇ ФРАЗЕОЛОГІЇ 22

Гембік Н. М. ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ ЛІНГВАЛЬНИХ ХАРАКТЕРИСТИК НА ОСНОВІ ФРАНЦУЗЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ 25

Гребенюк Ю. К. ЕТИМОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОНЦЕПТІВ ЩАСТЯ – НЕЩАСТЯ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ) 28

Давидович Х.В. ЕМОЦІЙНИЙ КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АВТОРСЬКІЙ КАРТИНІ СВІТУ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ СТІВЕНА КІНГА «СЯЙВО») 33

Левіновська О.К. СТИЛІСТИЧНО-ЗАБАРВЛЕНА ЛЕКСИКА В РОМАНІ В.С.БЕРРОУЗА «NAKED LUNCH».....38

Лялька О.І. КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ЖАХІВ 43

Мамчур І.С. ОСНОВНІ ВИДИ ВІДМІННОСТЕЙ ЛЕКСИЧНОГО СКЛАДУ БРИТАНСЬКОГО Й АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ 48

Панасюк У.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ ПОЗИТИВНОЇ І НЕГАТИВНОЇ ОЦІНКИ КОНЦЕПТУ *LOVE* У РОМАНІ-ДИСТОПІЇ ЛОРЕН ОЛІВЕР «DELIRIUM».....51

Панченко О.О. ФУНКЦІОНУВАННЯ КОМПАРАТИВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В КАЗКАХ ЛЬЮЇС КЕРРОЛЛА.....55

Прокопчук Я.П. СИНТАКСИЧНІ ЗАСОБИ СТВОРЕННЯ МОВНОГО ПОРТРЕТА ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ РОМАНУ Б. ШЛІНКА «ВБИВСТВО ЗЕЛЬБА» ГЕРХАРДА ЗЕЛЬБА 60

Прусова Н.А. АНАЛІЗ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У РОМАНІ Д.ЛОУРЕНСА «SONS AND LOVERS» 63

Собіпан Є.О. КОНЦЕПТ «БІЛЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ 66

Сологуб А.М. ДО ПИТАННЯ ПРО МОВНУ КАРТИНУ СВІТУ 69

Соцький О.І. ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА 72

Стєшина А.І. ЗАСОБИ МОВНОГО ВПЛИВУ У РЕКЛАМНОМУ ТЕКСТІ 75

Федорчук Т. І. АНГЛІЙСЬКА ТЕРМІНОГРУПА «БАЛЬНИЙ ТАНЕЦЬ»: СТРУКТУРНИЙ АСПЕКТ.....78

Федюра М.Ю. ОСНОВНЫЕ СПОСОБЫ СЛОВООБРАЗОВАНИЯ ОККАЗИОНАЛЬНЫХ СЛОВ В ТВОРЧЕСТВЕ Р.РОЖДЕСТВЕНСКОГО 81

Чік Є.А. ХУДОЖНЄ ПОРІВНЯННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ІДІОСТИЛЮ ДОННИ ТАРТТ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ «ЩИГОЛЬ») 86

Щипанська М.А. ФУНКЦІОНУВАННЯ ЛЕКСЕМ DIE SCHULD/SCHULD У МОВЛЕННЄВОМУ ПОРТРЕТІ ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ РОМАНУ Б. ШЛІНКА «ПРАВОСУДДЯ ЗЕЛЬБА».....90

Яремко Т. М. СТРУКТУРНЫЕ И ФУНКЦИОНАЛЬНЫЕ ОСОБЕННОСТИ ГАЗЕТНЫХЗАГОЛОВКОВ (НА МАТЕРИАЛЕ РУССКО- И АНГЛОЯЗЫЧНЫХ ГАЗЕТ УКРАИНЫ) 94

Секція 2. Міжкультурна комунікація в аспекті сучасних лінгвістичних досліджень. 99

Бабич І.С. ТОПОНІМІКА НІМЕЧЧИНИ.....99

Басовець І.М. ВЕРБАЛЬНЕ УВИРАЗНЕННЯ КОНЦЕПТУ «ВОРОГ» У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ ПРЕЗИДЕНТІВ УКРАЇНИ ТА США(П.ПОРОШЕНКА ТА Д.ТРАМПА).....101

Бездіжа А.О. КОНЦЕПТ «КУЛІНАРІЯ» В РОМАНІ П.МЕЙЛА «A YEAR IN PROVENCE» 107

Карашевич А.В. ФРАЗОВІ ДІЄСЛОВА В АНГЛОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ 110

Ковальчук О.В. КЛАСИФІКАЦІЯ СУЧАСНОГО ТЕЛЕВІЗІЙНОГО ІНТЕРВ'Ю.....113

Немеришина М.В. СПЕЦИФІКА СЕМАНТИЧНОГО ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «*ДРУЖБА*» У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ УКРАЇНСЬКОЇ, ФРАНЦУЗЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ.....118

Юношева Т.М. ІДЕОГРАФІЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ ГЕНДЕРНИХ СТЕРЕОТИПІВ У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ.....124

Секція 3. Теорія і практика перекладу. 128

Аршенюк Є.М. СИНОНІМИ ЯК ЗАСІБ РОЗКРИТТЯ ЛЕКСИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ ТА ДОСЯГНЕННЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ВАРІАТИВНОСТІ 128

Бакутіна П.В. ЛІНГВОПРАГМАТИКА ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ХУДОЖНІХ І МУЛЬТИПЛІКАЦІЙНИХ ФІЛЬМІВ.....131

Володько А.П. СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ ТВОРІВ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ (НА ПРИКЛАДІ РОМАНУ J.D.SALINGER «THE CATCHER IN THE RYE») 134

Гнатенко С.О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ МАТЕМАТИЧНОЇ КОМПЮТЕРНОЇ ГРИ «ВІДСОТКИ ПРИ ШОППІНГУ» 139

Гузаірова С.Р. TRANSLATION OF INFINITIVE CONSTRUCTIONS BY MEANS OF THE UKRAINIAN LANGUAGE (based on Jane Austen' novel *Pride and Prejudice*) 141

Єлдирьова В.О. ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ СУБ'ЄКТНОЇ ІНФІНІТИВНОЇ КОНСТРУКЦІЇ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ 143

Куропятник В.В. ГРАМАТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ПІСЕНЬ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....146

Лосіч О.Ю. ПРИЧИНИ ПОЯВИ НЕОЛОГІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ТА ПОПОВНЕННЯ СЛОВНИКОВОГО СКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ВПЛИВОМ ПЕРЕКЛАДУ 149

Мандзюк Б.Р. ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЛЬ ІДІОЛЕКТІВ ДЛЯ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПЕРСОНАЖІВ АНГЛОМОВНИХ ФІЛЬМІВ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ (НА МАТЕРІАЛІ ФІЛЬМУ "THE BFG") 153

Потапкова Г.І. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ПАСИВНОГО СТАНУ ДІЄСЛОВА В ОФІЦІЙНО-ДІЛОВОМУ СТИЛІ 156

Різничук О.В. ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....159

Садієва Г.А.к. РОЛЬ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ НЕОЛОГІЗМІВ, СПОСОБИ ЇХ УТВОРЕННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ.....163

Тищенко Н.С. ПРИЧИНИ ТА ТИПИ МІЖМОВНОЇ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ У ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ 167

Секція 4. Актуальні проблеми літературознавства. 171

Бухало К.О. PSYCHOLOGICAL CHARACTERISTICS OF NARRATIVE LEVEL OF GRAPHIC NOVELS 171

Головачик Т.О. ОСОБЛИВОСТІ ГОТИЧНОЇ ТРАДИЦІЇ В СУЧАСНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....177

Заєць А.О. РОМАН МЕРІ ШЕЛЛІ «ФРАНКЕНШТЕЙН, АБО СУЧАСНИЙ ПРОМЕТЕЙ» У КОНТЕКСТІ МАСОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА КУЛЬТУРИ XIX-XX СТОЛІТТЯ.....180

Каленюк І.П. «НОВИЙ ЖУРНАЛІЗМ» ЯК ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧЕ ЯВИЩЕ 184

Кірея Г.І. НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ НАВАНТАЖЕННЯ АНТРОПОНІМІВ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ ЖАНРУ ФЕНТЕЗІ 188

Наумюк В.М. ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІ ФУНКЦІЇ ЕПІГРАФІВ ЕДГАРА АЛЛАНА ПО.....192

Павлунь М.В. ТРИЛОГІЯ ДЖ.ТОЛКІНА «ВОЛОДАР ПЕРСНІВ»: ОСОБЛИВОСТІ.....195

Пікуль Т.В. ЕКФРАЗИС ЯК СКЛАДОВА ІНТЕРМЕДІАЛЬНОСТІ ТА ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТІ (НА ОСНОВІ ТВОРЧОСТІ П.ЗЮСКІНДА).....198

Савчук Т.О. ГРАФІЧНІ ЗАСОБИ ЯК «МЕСЕДЖ» КРЕАЛІЗОВАНОГО ТЕКСТУ.....200

Сардарян М.В. ХАРАКТЕРНІ ОЗНАКИ ТА ОСНОВНІ ОБРАЗИ-ЗНАКИ ПОСТМОДЕРНІЗМУ В ТВОРЧОСТІ П.КОЕЛЬЙО (НА ОСНОВІ РОМАНУ «ВЕРОНІКА ВИРІШУЄ ПОМЕРТИ») 206

Сопилюк М.Н. ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТА ТИПОЛОГІЯ ЖАНРУ ДЕТЕКТИВУ У КОНТЕКСТІ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ 211

Секція 5. Новітні методики навчання іноземних мов. 215

Гонгало В.О. ВДОСКОНАЛЕННЯ АКТИВНОГО СЛОВНИКОВОГО МІНІМУМУ ШЛЯХОМ ВИВЧЕННЯ СЛІВ З КОНТЕКСТУ 215

Євтушок В.П. ЗАСОБИ МЕДІАОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЇХ РОЛЬ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....218

Косюк М.М. СУЧАСІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ: КОМУНІКАТИВНИЙ ТА КОНСТРУКТИВІСТЬКИЙ МЕТОДИ 222

Кулик Н.В. ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ДІАЛОГІЧНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ НА ОСНОВІ АВТЕНТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ 226

Кучер Т.С. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕНСИВНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНОГО ГОВОРІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ 231

Лепуга О.В. ВИКОРИСТАННЯ SMART-ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ 235

Гронь Л.В., Лоза М.П. ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ РОЛЬОВИХ ІГРОВИХ СИТУАЦІЙ ДЛЯ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ 241

Лущик К.І. КОМП'ЮТЕРНІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ 245

Примич Г.М. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ ЯК ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ 248

Рибак Ю.В. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В АУДІЮВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....253

Сидорчук Д.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ДРАМАТИКО-ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ 257

Туровська А.С. ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ 260

Харчук В.О. ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ПРИСЛІВ'ЇВ ТА ПРИКАЗОК ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛСКК УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ 266

Шадура К.М. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ 269

Студентський науковий вісник

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Відповідальний за підготовку збірника до видання ***Воробйова І.А.***

Комп'ютерна верстка ***Воробйова І.А.***